FCI Standard | Nr 91

14.04.1995 (GB) | (ORG 26.05.1982)

MASTIN ESPANOL

Oprindelsesland: Spanien

Anvendelse: Vagt- og beskyttelseshund (for besætning og ejendom). Hunde, der er meget frygtsomme, sky eller ikke i mental balance, må ikke bruges til avl. Racen er tæt knyttet til de vandringer, kvæget foretager med de skiftende årstider, specielt flokkene af Merino-får, som den fulgte allerede i Mesta'ens tid (en middelalderlig sammenslutning af opdrættere, der ejede de vandrende flokke). Hunden beskyttede dem mod ulve og andre rovdyr under hele deres færd fra sted til sted og på græsningsområderne. Den ledsager stadig mangfoldige flokke, stationært eller på vandring, og opfylder sit ældgamle hverv. På samme måde udfører den sin funktion som vogter og beskytter af gården, dens folk og deres ejendom i almindelighed.

Klassifikation: FCI Gruppe 2 (Pinschere, Schnauzere, Molosser og Schweizer Sennenhunde),
Sektion 2.2 (Bjerghunde).
Uden brugsprøve.

Helhedsindtryk: En meget stor hund, middel proportioneret. Helt harmonisk, meget kraftfuld og muskuløs, med kompakt knoglestruktur. Hovedet er svært, og kroppen er dækket af en halvlang pels. Den er robust, hengiven, venlig og fornem, men det er en hund, der er meget beslutsom, når den står over for dyr, der udgør en fare, eller over for fremmede, især hvis den har til opgave at forsvare og beskytte gården eller kvæget. Dens gøen er grov og dyb, meget klangfuld, og kan høres over anselige afstande. Det er en meget intelligent hund, ikke uden skønhed, og dens udtryk viser begge disse egenskaber. Man kan se af dens opførsel, at det er en hund, der er sikker på sig selv og afpasser sin styrke efter forholdene, fordi den kender sine enorme kræfter.

Størrrelse: Der er ikke nogen overgrænse for størrelsen, men de største hunde er de mest foretrukne, forudsat at deres proportioner er harmoniske.

Minimumshøjde for hanner: 77 cm, for tæver 72 cm.

Det er ønskeligt, at disse mål overskrides rigeligt, således at hanner bør være over 80 cm og tæver over 75 cm.

Proportioner: Nærmest langstrakt i sin bygning, længere end høj. Af størst betydning er dog balance og funktionel harmoni i såvel stand som bevægelse.

Hoved: Generelt: Stort og kraftigt, af form som en afskåret pyramide med bred basis. Forholdet mellem længden af skalle og næseparti skal være som 6 til 4. Set fra oven skal hovedet som en helhed virke firskårent og godt sat sammen, uden særligt markeret mindre bredde ved basis af næsepartiet end ved tindingebenet. Næsepartiets og skallens overlinier er moderat divergerende.

Skalle: Bred og kraftig, med svagt hvælvet profil. Skallen måler i bredde det samme som i længden eller mere. Pandefuren er udtalt, og nakkeknuden markeret.

Stop: Let hældende, ikke særlig udtalt.

Næseparti: Med lige profil. Set ovenfra virker det moderat rektangulært og aftager kun lidt i bredde udefter mod næsen, som stadig har en betydelig bredde. Det må aldrig være spidst.

Næse: Sort, fugtig, stor og bred.

Læber: Overlæben dækker rigeligt underlæben, hvis synlige slimhinder danner en meget løs mundvig. Slimhinderne skal være sort pigmenterede.

Tænder, bid: Hvide, solide og sunde. Store og spidse hjørnetænder sikrer et godt greb i byttet. Molarerne er solide og kraftige. Fortænderne er ret små og mødes i saksebid. Alle præmolarer forefindes.

Gane: Sort, med godt markeret profilering.

Øjne: Små i forhold til skallen, mandelformede og foretrækkes mørke, af nøddebrun farve. Blikket er opmærksomt, fornemt, blidt og intelligent, men meget hårdt over for fremmede. Øjenlågene er tykke, med sort pigmenteret rand. Man kan se noget af bindehinden ved det nederste øjenlåg.

Ører: Middelstore og hængende, trekantede og flade. De er ansat over øjenhøjde. Når hunden er i ro, hænger ørerne tæt ind til kinderne uden dog at ligge for tæt mod skallen. Når hunden er opmærksom, løftes ørerne fri af næsepartiet og er delvis opstående i den nederste trediedel. De må ikke være kuperede.

Hals: Rund, bred, solid, muskuløs og smidig. Huden er tyk og løs, med en rigeligt udviklet, todelt halshud ved struben.

Krop: Generelt: Rektangulær. Svær og robust, virker særdeles kraftfuld, men alligevel smidig og adræt.

Manke: Godt markeret.

Ryg: Kraftfuld og muskuløs. Ribbenene ligger med stor indbyrdes afstand og er hvælvede, ikke flade. Brystomfanget måler mindst omkring 135% af skulderhøjden. Lændepartiet er langt, bredt og kraftfuldt; det aftager i fylde ned mod flankerne.

Kryds: Bredt og solidt. Dets hældning i forhold til ryglinien og vandret er omkring 45°. Højden ved krydset er den samme som skulderhøjden.

Overlinie: Lige og vandret - også under bevægelse.

Bryst: Bredt og dybt, muskuløst og kraftfuldt. Den forreste del af brystbenet er markeret.

Bug, flanker: Bugen er meget moderat optrukken. Flankerne er dybe og meget rummelige.

Hale: Meget tyk ved roden og middelhøjt ansat. Den er solid og smidig og beklædt med hår, der er længere end kroppens pels. I ro bæres halen lavt og når netop til haseleddet; af og til danner dens nederste fjerdedel en bue. Under bevægelse, eller hvis hunden er opildnet, løftes halen i sabelform med en kurve mod spidsen, men den bliver aldrig krummet i hele sin længde eller båret op over krydset.

Forpart: Generelt: Fuldstændig lodrette forben, som set forfra er lige og parallelle. Underarmen er tre gange så lang som mellemhånden. Knoglestrukturen er solid, med kraftfuld mellemhånd.

Skuldre: Skråtstillede, meget muskuløse. Skulderbladet er meget længere end underarmen. Vinklen skulderblad / overarm er nær ved 100°.

Overarm: Kraftig, af længde som skulderbladet.

Albuer: Vinklen overarm / underarm er tæt ved 125°.

Underarm: Solid og lodret stillet. Albuerne slutter tæt til brystkassen.

Mellemhånd: Set fra siden ganske let skråtstillet. Den ligger praktisk talt i forlængelse af underarmen. Knoglebygningen er solid.

Forpoter: Kattepoter. Tæerne er tæt sluttede, solide og godt krummede. Kløer og trædepuder er kraftige og robuste. "Svømmehuden" mellem tæerne er middel udviklet og beklædt med hår.

Bagpart: Generelt: Kraftfuld og muskuløs. Set fra siden passende vinklet med gode vinkler i leddene. Korrekte lemmer, set bagfra og i profil; haserne drejer ikke ind- eller udefter. Bagparten skal kunne overføre hundens fremdrift med lethed, styrke og elegance.

Overlår: Solide og muskuløse. Vinklen bækken / overlår er næsten 100°.

Knæled: Knævinklen er næsten 120°.

Underlår: Lange og muskuløse, med solid knoglebygning.

Haseled: Godt markeret, med klart synlig akilles-sene. Hasevinklen er åben, næsten 130°.

Bagpoter: Kattepoter, ganske let ovale. Vildtkløer kan forekomme eller mangle, og de kan være enkelte eller dobbelte. Det er tilladt at fjerne dem.

Bevægelse: Den foretrukne gangart er trav, som skal være harmonisk og kraftfuld, uden tendens til sideværts rulning. Ikke pasgang.

Hud: Elastisk, tyk, rigelig og rosa, med mørkere pigmentering. Alle slimhinder skal være sorte.

Pels:

Hårlag: Tæt og tykt, middellangt og blødt, dækkende hele kroppen ned til mellemrummene mellem tæerne. Der kan skelnes mellem to slags pels: en dækpels over ryggen og en anden, beskyttende pelstype på ribbensparti og flanker. På benene er pelsen kortere, på halen er den længere og silkeagtig.

Farve: Alle farver er tilladt. De foretrukne farver er ensfarvet gul, fawn, rød, sort, ulvegrå og dyrefarvet. Man ser også gerne en kombination af de nævnte farver, brindlet eller broget (flerfarvet).

Fejl: Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang.

Mindre fejl: Moderat ørnenæse. Mangel på en præmolar. Tangbid. Svag ryglinie, dvs at den ikke er lige, og at den er ustabil under bevægelsen. Moderat svag mellemhånd/-fod og poter. Skyhed, der ikke er alt for udpræget.

Alvorlige fejl: Spidst næseparti. Moderat overbid. Mangel på molarer eller hjørnetænder (der ikke skyldes skader). Hængeryg. Krydsets højde betydeligt over skulderhøjden. Ukorrekte ben, svage eller skævt stillede. Benene føres ikke lige og parallelt under bevægelsen. Kohaser, i stand såvel som under bevægelse. Bølget eller krøllet pels eller udpræget langhåret. Kupering af ører eller hale. Udtalt entropion eller ektropion. Ustabilt temperament, udtalt frygtsom eller overdrevent aggressiv. Udpræget sart og spinkel eller med sløv fremtræden. Hale, der hviler på krydset.

Diskvalificerende fejl:

Spaltet næse. Underbid af enhver størrelse. Udpræget overbid. Pigmentmangler på næse og slimhinder i kombination med lyse øjne.

Bemærk: Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.

Ω Ω Ω

Standarden er udgivet af FCI 14 APRIL 1995

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité

OKTOBER 1996